AVUSTRALYA'DA ELELE

YIL 5. SAYI 26

NİSAN 1998

AVUSTRALYA
BATI TRAKYA TÜRKLERİ

HAYATTA EN HAKİKİ MÜRŞİT İLİMDİR. M. Kemal ATATÜRK

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
* 23 Nisan - B.T.T.Derneği Okulu	1
* Gençlik Kolu ve 23 Nisan -Konsey	2
* Biricik Nail'ime Destan	3
* Bir İşçinin Günlüğünden	4,5,6,7
* Sizin Köşeniz	8
* Fotoğraflar - 23 Nisan - Kutlu Doğum Haftası	9
* Fotoğraflar - B.T.T.D. Okulu	10
* Fotoğraflar - B.T.T.D. Gençlik Kolu	11
* Fotoğraflar - Kına gecesi	12
* Sizin Köşeniz, devam	13,14
* Sağlığınız ve Güzelliğiniz	15
* Vefat	16
* Kutlu Doğum Haftası	17
* Evrostan bir mektup	18
* Turkish Minority in W.Thrace	19,20

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği - Folklor Ekibi

Arka sıra soldan sağa: Sebahat İbrahim, Ersin Müminoğlu, Zeynep Boğa, Emrah Reşitoğlu, Nursel Seyhanlı, Mehmet Özmen, Nazlı Öngören, Burak Boğa. Ön sıra soldan sağa: Ayşe Abdurrahman, Ahmet Tosun, Müjde İbrahim, Semra Abdurrahman, Zehra Bayırdar ve Ayşe Oğuz.

Saygı Değer Türk Toplumu

Bu dergi Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği, ona bağlı Eğitim kolu - Okul, Basın ve Yayın kolu, Gençlik kolu ve Batı Trakya Türk Kadınlar Derneği'nin ortak ürünüdür.

Sizlere hizmet için kurulmuş olan BASIN ve YAYIN Kolu'na destek vermek her Batı Trakyalı Türk'ün vazifesidir. Bu dergi şahsen kimseye ait olmadığı gibi, hepimizin ortak yayınıdır. Sizlerden gelen mektup, hikâye, fıkra, şiir v.s yazılarınız bu derginin devamını sağlıyacaktır.

Göndereceğiniz yazı veya fotoğrafların altına isminizi yazmanızı rica ediyoruz.

Not:

Sizlerden gelecek yazıların, eğitici ve öğretici olmasını diliyoruz. Yapıcı, eleştirici ve takdire her zaman açığız. Yazılan her yazının sorumluluğu, bu dergiye değil, yazı sahibine aittir.

Fiyatı: Üç Dolardır

YAZILARINIZI BASIN VE YAYIN KOLUMUZA GÖNDERİNİZ

Teşekkürler

Yazışma adresi:
A.B.T.T.D. Elele Dergisi
16 Kent Street
Prahran VIC 3181
Melbourne, AUSTRALIA
Tel: (03) 9510 4889 Fax: (03) 9510 2417

Dergiyi hazırlayanlar
Yazıların incelenmesi: Nadir Celil, Memet İmam-Hüseyin
Baskıya hazırlayanlar: Sihem İmam-Hüseyin, Feriha Reşitoğlu
Bilgisayara geçiren: Sihem İmam-Hüseyin, Salih Reşitoğlu
Kapak: Sihem ve Memet İmam-Hüseyin
Radyo Görevlileri
Feriha Reşitoğlu, Emine Öz, Bülent Öz, Salih Reşitoğlu.

Yazan: ***Duran Öz***
A.B.T.T.Derneği Din Görevlisi

23 NİSAN ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI

25 Nisan 1998 Cumartesi günü, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramını kutladık. Toplumumuz bu güne büyük ilgi gösterdi. Toplum üyelerinin bir araya gelmesiyle güzel şeyler yapılıyor ve bundan mutluluk duyuyoruz.

23 Nisan Bayramı dolayısıyle Batı Trakya Türkleri Derneği Okuluna devam eden bütün öğrencilerin katılımıyla ikibuçuk saat süren bir program sunuldu.
Çocuklarımız öğrendiklerini anne ve babaları önünde sergilediler. Program akıcı bir şekilde devam etti. Folklor ekibi milli oyunlarını sundular. Halkımızın alkışları arasında güzel bir çocuk bayramını daha kutladık.

Mustafa Kemal 19 Mayıs 1919 da Samsuna çıkarak Kurtuluş savaşına başladı. Yaptığı çalışmalarla Vatanın her tarafından seçilen temsilcileri Ankaraya davet etti ve 23 Nisan 1920 de Büyük Millet Meclisini açtı.
Türk tarihinde Nisan ayının çocuklar açısından çok önemli bir yeri var. Çünkü Mustafa Kemal Atatürk bu değerli günü Türk çocuklarına armağan etmişti.
Bu meclis ırk, din, meshep farkı gözetmeden Türkiyede ikamet eden vatandaşlarımızın kendi içlerinden kendi oylarıyla seçtikleri millet vekillerinin Ankarada toplandıkları yerdir. Millet vekilleri, seçmenlerinden aldıkları yetkiyle milletimize ait yararlı işleri milletimiz adına yaparlar.

Bu bayram dolayısıyla öğrencilere bakarak, bu çocuklarımız bir zaman gelecek hem millet vekilini seçecek hem de millet vekili seçilecekler diye düşündüm. "Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı" sadece Türkiye'de yapılan Çocuk Bayramıdır. Bu bayramda dünyanın her tarafından çocuklar Türkiye'ye gelirler, misafir olurlar, tanışıp kaynaşırlar. Böylece, dünya çocukları arasında sevgi, saygı ve gönül bağları oluşur.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı bütün çocuklarımıza kutlu olsun.

23 NİSAN

Yirmi üç Nisan..
Yurdu koruyan,
Yarını kuran
Sen ol çocuğum!.

Eskiyi unut,
Yeni yolu tut.
Türklüğe umut
Sen ol çocuğum!.

Küçüksün bugün,
Yarın büyürsün.
Her işte üstün
Sen ol çocuğum!.

Çalışıp öğren;
Her şeyi bilen,
Yurduna güven
Sen ol çocuğum!.

Hasan-Ali YÜCEL

(Hasan-Ali Yücel Cumhuriyet devri şair, yazar ve eğitimcilerinden. 1897-1961 İstanbul)

By: ***Mujde İbrahim***

OUR YOUTH CLUB

The Western Thrace Youth Club was pleased to announce it's first party at Umut restaurant on the night of 7th March 1998. It was great to see all our youth together.
Since this is the aim of our youth group there will be a lot more parties to come.
Our president Sebahat Ibrahim opened the party with a welcome and thankyou speech, followed by another great speech by Seymur Firincioglu who discussed the importance of maintaining our youth group for the years to come.
The youth group committee members then called on our association president Ahmet Huseyin, followed by Women's association president Rukiye Ibrahim and finally our religious leader Duran Öz.
The youth group would like to extend our much felt thanks to the above people for their words of encouragement and support. A special thank-you also to Sihem İmam-Hüseyin for her continuing support, kind words and beautiful flowers.
After these well wishing speeches, we than asked everybody to join together with our youth in helping to cut the Western Thrace Turkish Association Youth Club first slice of cake.
It was a fun packed night full of dancing and laughter. It inspired in each and every person the dealing of true togetherness as everybody shouted "Yaşasin Genclik Kolumuz".
This was evident through out the night, with constant well-wishes and promises of continued support.
Finally, on behalf of the youth group committee members and our beautiful youth, I would like to thank everybody for their outstanding support, especially our association, for their continued encouragement in helping to form our indestructible youth group. Yaşasin Genclik Kolumuz!.

Yazan: ***Feriha Reşitoğlu***

MELBOURNE'da 23 NİSAN

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı Melbourne'da kutlandı.
4 Mayıs 1998 Pazar günü Avustralya Türk Konseyi'nin organize ettiği 23 Nisan Bayramı Coburg RMIT campusunda kutlandı. Kutlamalara Melbourne'da Türkiye'den konuk olarak bulunan Demokratik Sol Partisi milletvekili sayın Mümtaz Soysal, Melbourne Başkonsolosu Deniz Özmen ve eşi ile konsolosluk görevlileri de katıldı. Kutlamalarda yer alan kuruluşları ve sundukları programları şöyle sıralayabiliriz. Sunucu Necati Baran'dı.

1	Açılış	Saat 11.00 de Avustralya ve Türk İstiklal marşlarının okunması ve şehitlerimiz için bir dakikalık saygı duruşu.
2	Işık Kolleji	Şiirler, korodan şarkılar, Nasrettin Hoca piyesi
3	Beyaz Tebeşir Okulu	Şiirler, korodan şarkılar ve folklor oyunları
4	Makedonya Folklor Ekibi	Folklor gösterisi
5	Batı Trakya HuntıngdaleTürk Okulu	Tarih ile ilgili üç bölümlük skeç, kaval ile şarkılar, Aşukla Maşuk isimli folklor gösterisi
6	Kuzey Brunswıck Austürk Okulu	
7	Nevzat Eser'in sunduğu müzik şöleni	
8	Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği Okulu	Şiirler, piyes, bir öğrencinin orgu ile sunduğu müzik ve korodan marşlar
9	Bosna Folklor Ekibi	

Daha sonra Mümtaz Soysal mikrofona davet edildi. Sayın Soysal başladığı espirili konuşmasında "Ben bir politikacıyım. Çok uzun konuşmak istemiyorum, çünkü bu çocukların ayramıdır. Biz politikacılar bir başladık mı saatlerce susmayız. Onun için size bir tavsiyem olacak, mikrofonu biz politikacılardan uzak tutun" dedi ve çocukların bayramlarını kutladı.

Yazan: ***Erol Mehmetoğlu***

BİRİCİK NAİL'ime DESTAN

Sesleniyorum şair sana okyanuslar ötesinden
Bir yeğenim yitirilmiş trafik kazasından
Göçmüş anadan babadan kardeşten akrabadan dosttan
Sayfalar dolusu yazsam yine azdır ona destan.

Zannetme Nail'im aramızdan göçmekle unutuldun
Sen biz gurbettekileri kalbimizden vurdun
Tanıyamamıştım seni bir yıl önce gördüğümde
Nasıl inanırım kardeşim Nail'im senin öldüğüne.

Nişan haberini almıştık bir hafta önce
Hazırlanırdık düğününe askerden dönünce
Sevinmiştik bütün sülâle resminizi görünce
Hayır inanamam yeğenim senin öldüğüne.

Gözümüzün önünden gitmiyor o güzel hayalin
Hatıra kaldı bizlere gönderdiğin resimlerin
Dolduramaz hiç bir varlık senin yerin
Ah! içimiz yanıyor derdimiz çok derin.

Acayip rüyalar görmüştüm senin uçtuğun gece
Kıkı annene anlatmıştım sabahleyin ince ince
İçimiz titredi kapımızda postacıyı görünce
Mahvoldu:k Nail'im acı haberini duyunca.

Yaz şair sayfalar dolusu yaz kardeşime
Rastlayamazsın dünyada bir daha eşine
Kalmadı cihanda ağlamayan filiz kardeşime
Hayır inanamam Nail'im dünyadan göçtüğüne.

Duydum ebediyen ayrılmışsın Sarıca'dan
Ne diye gelelim biz Avustralya'dan
Seni bizden çok severmiş Yaradan
Çünkü seni çok tez aldı aramızdan.

Şu yazdıklarım ruhuna kavuşsun
O güzel vucudun nur içinde yatsın
Sana kıyan zalim vicdan azabı çeksin
Ah kardeşim ne çabul bizlerden göçtün.

Fidan gibi bir boyun vardı
İnsanları incitmeyen huyun vardı
Bu dünya sana çok mu dardı
Ah Nail'im Avustralya bile sana yandı.

**Yukarıdaki destanı Sarıcalı Erol Mehmetoğlu, 1979 yılında Susurköyden Kargılı Sarıcaya motosikletle giderken bir başka motosikletle çarpışarak hayatını kaybeden yeğeni Nail için yazmıştır.

Yazan: *Hasan Meyzinoğlu*
Melbourne - 20-12-1997

BİR İŞÇİNİN GÜNLÜĞÜNDEN

Her sabah en azından 15 - 20 dakika erken gelirim işime. Bu sabah yarım saat önceden gelmişim. Emektarı park ettim gene yerine. Radyosu zaten hafiften açık. Klasik batı müziği dinliyorum. Avustralya'lıların taşra müziği de hoşuma gidiyor. Avustralya'lıların diyorum ama İngilizlerle Amerikalılarınki farklı mı sanki!! Onlardan ayrı tuttukları yok kendilerini zaten. Anlamasam da bu müziğin melodisi beni kavrıyor, hayaller aleminin sihirli dünyasına taşıyor sanki. Müziğin amacı da bu değil midir? Kendi müziğimizin yeri başka tabii! Bir ozanımızın sazından ve sözünden dökülen nağmeler geçmişin kutlu kaynaklarından boşanıp gelen abu hayat gibi akmaz mı susamış ruhlarımıza?..

Radyo çaladursun, sığırcık kuşlarına takılıyor gözüm. Biraz ötemdeki çim alanda ha bre gagalıyorlar çimeni. Boğaz kavgasında oldukları belli. Bir tanesi, binanın çatısından bir yerlerden düşer gibi indi aralarına. telaşla sağa sola yürüdü, daha önce biçilip kurumuş çim artıklarından bir gaga dolusu alıp yükseldi ve çatının saçağında açılmış bir delikten içeriye girdi. Belli ki oryı yuvalık seçmişti. Neslini sürdürme iç güdüsüyle gerekeni yapıyordu. Bu konuda tüm canlılar için zaruri olan üç temel ihtiyaç, tatmin çizgisindeydi onun için demek ki: Barınma, doyum, cınsel güvence.

Hayvancıklar, ne kadar rahat Avustralya'da. İnsandan, insandır diye korkmaları gerekirken korkmuyorlar. İnsandan hiç korkulmaz mı? Oysa koskoca insanlar bile korkuyor insandan! İlk defa görüyorum sığırcık kuşunun bina çatılarına yuva yaptığını, insanla, şehir yerde yanyana yaşadığını. Biz bunları memlekette (Batı Trakya) sürüler halinde görüyorduk, kırlarda bayırlarda. Üstelik av hayvanları listemize dahildiler. İnsan sevdiklerini avlar mı? Hayvanlar gerçekten avlanılmak için mi yaratılmıştır? "Yaratılanı sev yaratandan ötürü" demişti, Yunus Emremiz. İslâmı aşk temelinde yorumlayıp cihanı sevgiyle kucaklayan yüz akımız koca Yunus.

Supervisorumuz (denetçi) Alman asıllı Peter, çoktan açtı fabrikanın kapılarını. Yavaş yavaş terketmeli arabayı. İşçiler gelmelerine devam ediyor. Önümde yürüyen İtalyan, kaynak işçisi, artık metal parçalarının atıldığı büyük sandığa doğru yürüyor, işine yarayacak birşeyler aradığı besbelli; aceleyle karıştırmaya koyuldu. Hemen ardımızdan gelmekte olan iki Avustralyalıdan (Anglo-Sakson kökenlilere böyle diyoruz) yabancılara karşı alerjili olanı, aranmakla meşgul İtalyan'a biraz ötedeki çöp sandığını göstererek: "Hey vok! (yabancılara karşı bir sövgü sözcüğü) Senin aradığın şunun içinde bol miktarda vardır" dedi, yürüdü. Ani gelen bu hakaretle İtalyan arkadaş fena halde bozuldu. Cinleri başına üşüştü, bildiği sunturlu küfürleri sıraladı. Diğeri oralı olmadı. Dönüp bakmadı bile... Bir nebze rahatlamış olmalıydı herhalde... İnsanın dengesini bozup huzurunu kaçırmak ne kadar kolay. Bu nasıl bir içtepidir ki insana durup dururken bunca kini kusturur? Ve bu kin neden ötürü oluşmuştur?! Avustralyalı bu işçinin tutumunu nasıl adlandırmalı? Milliyetçilik mi, ırkçılık mı, bir psikoz mu, yorksa başka bir şey mi? Bu tür kafalar nasıl da şartlanmışlar böyle? Herhalde bu anakaranın gerçek sahipleri akılları sıra kendileri... Diyerleri de hadlerini bilmesi lazım gelen sığıntılar!.. Ya 'Aboriginal' dedikleri, bu toprakların özbeöz yerlileri? Bu kendini bilmezlerin aç gözlü ataları nice kıyımlar uygulamışlar zavallılara!.. Topraklarına el koyduklarından maada bir kuşağın çocuklarını da ailelerinden koparıp almışlar, asimile etmek için... 'Çalınmış kuşaklar' olayı... Medya bütün çirkinliğiyle gözler önüne seriyor, görüyoruz. Yerlilerin toprak hakkını yüce mahkemenin kararına rağmen →

Liberal parti hükümeti tanımamakta direniyor. Onlara göre bunu böyle düşünmemek lazımmış: Medeniyet getitip sunmuşlar; fena mı olmuşmuş?!! Anlaşılan bu iyiliğin (!) bedeli olarak görüyorlar yaptıklarını... Hani deriz ya: "Kedi yavrusunu yerken sıçana benzetirmiş." İtalyanı avutmaya çalıştım. Yürüdük.

İçeriye girdiğimde Türk arkadaşlar, her zamanki yerlerini almışlar sohbetlerine de başlamışlar. bizden, her yerde daha kalabalık olan Yunanlılar bir tarafta; Avustralyalılar ve aralarında bilmem kaçıncı kuşaktan İtalyan kökenli bir - iki genç diğier tarafta, sayıları şimdilik dördü geçmiyen başka bir tarafta. Yani, 'Kaz kazla, baz bazla, kel tavuk topal horozla' misali. Bunların hepsi bu ülkenin vatandaşı... Ancak ortak yanı olanlar bir kümede. Bu, doğanın bir kanunu muhakkak. İdeal bir ulusta aranan, dil, tarih, ruhsal yapı, kültür gibi ortak özellikler doğal olarak yok bu insanlarda bugün ama, pekala barış içinde yaşayabiliyorlar. Karşılıklı anlayış, saygı, en önemlisi hoşgörü, bu dengeyi sağlayan ögelerden birkaçı. Hoşgörü... Ne ulvi bir kavram... Bu ülkede bizi hala şefkatle kucaklayabilen bir anne... Ancak ne yazık ki, bu şefkatli anneyi kıskanan ucubeler peydahlanır oldu. İşte Tek Ulus Partisi (One Natıon Party). Çok kültürlülüğü bu ülke için bir zenginlik olarak kabul etmiyor. Yabancı kültürün her türlüsüne karşı olanları, ırkçıları toplayıverdi etrafına. Büyümekte olduğu söyleniyor. Bu türeyişin ülke ekonomisinin hiç de iyi gitmediği bu günlerde gerçekleşmesi acaba bir rastlantı mıdır? Sanmıyorum. Bunun tesadüf olmadığını bazı ülke örneklerinden anlıyoruz. Almanya ve benzeri bir takım Avrupa ülkelerinde işsizlik baş gösterdikçe aynı şeyler olmuyor mu? Bir günah keçisi aranıyor böyle zamanlarda. Bunun en kolay yolu, vurun abalıya! Abalı kim? Gariban yabancı... İnsandaki bu hayvansal eylim, eğitimle giderilmezse neyle giderilir? galiba bu düzenin mekanizması gereği bu çarpıklığa bilhassa dur denmiyor. Hedef şaşırtmak için birebir göntem. Hem yeni bir syasal parti için bulunmaz bir malzeme!! Buna milliyetçilik deyenler olabiliyor. Kendi dışımızdakilere kötü gözle bakmaksa milliyetçilik, büyük ruhiyatçı ve toplum bilimci Erick Fromm şu sözünde çok haklı: "Milliyetçilik bizim iğrenç günahımız, putperestliğimiz, çılgınlığımızdır." Milliyetçilik, ırkçılıktan uzak olmak kaydıyla, bir toplumsal sınıfın yararından zıyade, tüm vatandaşların çıkarını gözeten bir rejimi arzulamak olmalıdır. Bu manadaki milliyetçilik insanlığın gür kaynaklarından biridir. Bizimkilerin tutturduğu sohbetin konusu, çoğu zaman olduğu gibi, tarihimizle ilgili. Başkalfa mevkiindeki genç arkadaş Orhan, "Osmanlı İmparatorluğu" diyor "Çok special (özel) imparatorlukmuş." Burada büyümüş çoğu gençlerimizde görüldüğü gibi, İngilizce sözcüklere çokça yer veriyor. SBS televizyonunda izlemiş ilgili programı bir-ki kez; çok gururlanmış. Halinden belli oluyor nedenli duygulandığı... Hep öyleyızdir. Hele bir de vatandan ayrı düştüysek daha bir artar etkilenimin frekansı. "Greekler nasıl da kıskanmışlardır bu programı" diyor. Bizim gruptan ayrılmayan Yunanlı Criko, az çok dilini anladığım için bana merakla soruyor neden bahsedildiğini. "Osmanlı İmparatorluğundan" diyorum. O da bir kaç sözle Orhan'ı takviye etmek ihtiyacını duyuyor. Döküntü İngilizcesiyle: "Dedem anlatırdı çok kuvvetliymiş Osmanlılar" diyor. Eminim, bunları söylemek içinden gelmiyordu aslında. Orhan'ın nezaret ettiği bölümde çalıştığı için yağcılık olsun diye söylüyordu. Devamlı bizlerle olmasının sebebi, işini kaybetme korkusuydu. Güçbela bulabilmişti bu işini zaten. Altmışa tırmanan yaşıyla bu şartlarda iş bulması mucizeydi. Bize yakın oluşunu diyer Yunanlıla, hazmedemiyorlardı. Kendisine "Turko" diye alayla siftindiklerini zaman, zaman görüyordum. Korkuyu doğuran nedenleri ortadan kaldırabilse insancıklar, işte o zaman lâyık oldukları konumlara ulaşacaklar belki. Cimle faziletlerin önündeki seti oluşturan o engeli bir kaldırabilseler.

Bu arada İmam-Hatip çıkışlı olduğunu da söyleyen arkadaşlardan Hacı Saadettin, söze girdi: "Osmanlı bu güce, şaşaya nasıl kavuştu? Bunun sebepleri üzerinde→

durmuyorsunuz ama" dedi. "Peki sence nasıl oldu Hacı, anlat hele" diye yanıtladı öğretmen Ahmet Bey. "Nasıl olacak" dedi hacı, "İman yoluyla tabii. İslâmı kusursuz yaşıyarak." Ahmet Bey: "Sanmıyorum Hacı" dedi. "Tarih, bize böyle söylemiyor. Osmanlı, belli bir döneminde güçlü, devlet olarak ama; halk kesimlerinin kalkınmasına pek faydası olamayan bu gücünü, öyle dinden diyanetten aldığı falan da yok. Zaten gelişip güçlenmek, 'nakil' ile değil akıl ile olanaklıdır. Bakınız; Batı alemi, 'Rönesans' dediği, o 'Yeniden doğuş' hareketiyle dini siyasetten ayırıp her işini akıl, bilgi ve tecrübeye dayanarak çözerken, Osmanlı, her önemli devlet işi için ana temeli 'nakil' olan fetvalara baş vurmakta ısrar etmiştir. Dine dayalı tutucu anlayış yüzünden 'Rönesansın' Avrupa'da adeta fışkırttığı bilimleri, Tanzimata kadar ülkemize sokmamışız. Bugüne bugün, Cumhuriyet Türkiyesinin onca feyzine rağmen bu hurafelerin şerrinden kurtulamıyoruz. Ve toplumsal bir akıl gözü oluşturamadığımız için de boş bir serap içinde kayıp gidiyoruz. Hem biz, niye böyle gözlerimizi yumup renkli hayaller peşindeyiz? Bizler, başka bir gemide bulunuyoruz hal-i hazırda... Gemimizin içinde bir yerlerden çatlak sesler duyulur oldu. Baksanıza P. Hanson adında bir bayan bu gemiye kaptan olma sevdasında... Buna diyeceğimiz yok da kadıncağız başka kültürlere karşı. Biz, ana dili İngilizce olmayanlara sempati duymadığı anlaşılıyor. Bulunduğumuz gemiyle ilgienmeyi arka plana atarsak böylelerine fırsat vermiş olmaz mıyız? Bakınız, önümüzdeki Pazar günü Tek Ulus Partisine karşı yürüyüş düzenlenmiş, biz de muhakkak katılmalıyız." Mustafa adındaki gençten bir arkadaş burada söze karıştı: "O kadın fırsat bulamaz abi; yakında kapanır partisi. TV de görmüyor musun öfkeli kalabalığı? Biz, gitsek n'olur gitmesek n'olur?" "Ya öyle mi" dedi Ahmet Bey. "Eller şehit biz gazi oh ne iyi."
Fabrikanın kulak tırmalayan o ürpertici düdüğü noktaladı sohbeti. Çil yavrusu gibi dağılan işçiler, makinelerinin başına koşuştu. Binadaki sessizlik, sanki korkmuş, makinelerin çıkardığı o azgın homurtuya terketmişti yerine.

İnsanoğlu, bugün yaptığı her işte makineye bağımlı. Onsuz bir şey yapamıyor. Makine, hayatının olmazsa olmaz bir parçası gibi. Gibisi fazla, gerçekten öyle. Ama önceleri o kadar kolay olmamış tanışıp anlaşmaları. Makine, tarihte ilk sahneye çıktığı günlerde işçileri fena halde ürkütmüş. Onsekizinci yüzyılın ikinci yarısında İngiltere'de su gücüyle işletilen ilk yün kırpma makinesi yapıldığında bu makina yüzünden işlerinden atılan yüzbin dolayında işçi, makineyi ateşe vermişler. Onsekizinci yüzyıl sanayi devriminde gittikçe çoğalıp gelişen mekinelerin ekmeklerini ellerinden almakta olduğunu gören işçiler, ondokuzuncu yüzyıl başlarında makine kırma hareketlerine girişmişler. Emek gücünden başka satacak bir şeyi olmayan işçiler, kendilerine acımasızca rekabet eden makinelerde sanıyorlarmış suçu... Bugün bile gelişmekte olan robot makineler onca işçinin işini elinden alırken suçu teknolojide arayanlar yok mu? Egemen kesimin onu kullanma biçimi hiç mi önemli değil?!.

Makinemin birini kurdum; telini sarmaya devam ededursun, önümdeki kapı işini bir an önce bitirmaliyim. Şimdi gelirler almaya. Diyer taraftan tel örgü makinesine de bakmak sorundayım. Birinden biri bozulsa da biraz nefes alsam diyorum. Napayım şartlar böyle düşündürüyor insanı işte. Kulağımdaki kulaklıklar da sıkıntı veriyor hani. Gürültüye karşı tedbirli olmak da gerek. Al işte, Tony geliyor kapıyı almaya. Biraz daha beklemek durumunda olduğumu söylüyorum. "Beklerim merak etme" diyor. Tony, Avustralyalı dedeğimiz Anglo-Sakson soylu. İyi bir genç arkadaş. Benim yaptığım tel kapıları müşterilerine götürüp takıyor. Çalışırken bir yandan da laflıyoruz. Dilim döndüğünce "Tony evli misim?" diyorum. "Şimdilik dulum, ancak ümit ediyorum, yakında gene evli durumunda olacağım" dedi. "Nasıl yani?" dedim. "Karım, beş yaşındaki kızımızla birlikte bizi bırakıp Tasmanya'ya gitti, boyfiendiyle (erkek arkadaşıyle), orada →

yaşıyorlar bir yıldır. Ancak iki gün önceki telefon konuşmamızda pişman olduğunu, benim gibisini bulamıyacağını söylüyor. Beklediğimi söyledim, eminim dönecek. Böylesi daha iyi oldu, kolay kolay aldanmaz artık" dedi. Hoppala!.. 'Al sana bir kaya, nereye dayarsan daya.' Buyurun işte: 'Her çiçeğin bir kokusu var demez miyiz?!. Aramızdaki kültürel farka bakın... Tony'ye iyi şanslar diledim. İşi de teslim edip gönderdim. Umutlu ve mutluydu. Sorununu, matematiksel bir kesinlikle çözmüş, mantıksal çerçevesine de oturtmuştu.

Toplumsal yargı değerlerinin zaman ve zemine göre değiştiğini bilim söylüyor. Böyle olunca biz mi Tony'e doğru gideceğiz, Tony mi bize doğru gelecektir?! Doğru istikamet hangisidir? Gidişat neyi gösteriyor? Her türlü değerlerin baş döndürücü bir hızla değiştiğine şahit oluyoruz. İnsanın aklı karışıyor.

Alman Peter'i görüyorum. Denetçimizi. Bana doğru geliyor. Başımı kaşıyacak vaktim yok. Üç işe yetişmek zorundayım. Bana, birkaç kapı işinin acilen yetişmesini söyleyecek, biliyorum. Netekim öyle oldu. "Diğer işler aksar bak ama" dedim. "Sen idare edersin" dedi. Tabii; işçiye yüz vermemek gerek. Daima Demokles'in kılıcı tepesinde olacak. Haddine göre işte çalışmaya ne var. Bir dönemdi o, Avustralya'da. Tarihe karıştı o güzel günler. "Ekonomi bulanıma girdi" dediler, yeni kanunlarla işçinin bir yığın hakkını elinden aldılar. En kötüsü, sendikal hareketin çanına ot tıkkadılar. İşçi, bundan böyle işverenle oturup pazarlık edecek. Kuzu kurda teslim edildi, açıkçası. Ekonomiyi çıkmaza sürükleyen hep çalışan kesim mi acaba?! Okkanın altına girenler hep onlar oluyor da. Oh! Neyse ki, zil çaldı. Çay molası. Sadra şifa... □

TOPRAK

Yalçın kayanın yüzsuyu yıllarca biriksin
Mermerle demirlerle ezelden bitişiksin
Bir sel gibi geldik gideriz sen yine kumsun
Hayatım camım ciğerim herşeyim sensin
Oynar bu gün üstünde geliştikçe bebekler
Bir gün de silah elde vatan toprağını bekler
Üstünde doğar ay ve güneş böylece her dem
İnsan barınır dal yeşerir, can bulur alem.
Gün parçası toprak seni emzirmede gökler
Üstünde filiz vermede altındaki kökler
Kâh bitkiye can menzile yol arşa sipersin
Kâh bir sefilin kırılarak yattığı yersin
Bazan küçücük elde çanak evde ocaksın
Bazan kocaman dalgaya sahilde kucaksın
Kâh ufku bina etmek için göklere bir bak
Haşmetli sema diz çöküyor uğruna toprak
Esrar dolu kalbinde neler saklı bilinmez
Mümkün mü ufuklarda doğan gün sana inmez
Çok güç iki dünyaya açık bir kapı olmak
Senden yaratıldık yine sana döndük toprak

Ünzile Recep
Doğanca Köyü - Batı Trakya

(Batı Trakya'dan Avustralya'ya tatile gelen Ünzile hanım güzel şiirlerini ELELE vasıtasıyle bizlere sunuyor. Ona sonsuz teşekkürlerimizi iletiriz. B.T.T.D. Basın görevlileri.)

SİZİN KÖŞENİZ

ŞİİRLER

ISTIRAPLI GÜNLER

Gün erken ve acı başlıyor
Kederi ve umudu bir arada yaşıyorum
Gözlerim buğulu dışarıda donmuş karı seyrediyorum
Kurtulmak isterken ıstırap yüklü talihimden
Gün erken ve acı başlıyor.

Yaprakları dökülmüş kuru dallar gibi
Yapayalnız ve kimsesiz meçhul bir yerdeyim
Rüzgârla kucaklaşmış sonsuzluğa yol alırken
Gün erken ve acı başlıyor.

Rüzgâr söylüyor şarkımızı uzaklardan
Yıldızlar dans ediyor bize karşı gökyüzünde
Ay dolunay, gündüz gibi aydınlatıyor geceyi
Kucak açarken aydınlıklargeleceğimizin karanlıklarına
Gün erken ve acı başlıyor...

Nadir Celil
14 Nisan 1998

GİDEN GEMİ

Bir sabah güneşi gibi parlıyordu
Mavi, engin denizin üzerinde
Çekmişti sefer bayrağını artık
Varmak için bir anda emeline.

İstemezdim ufuklara dalıp uzaklaşmasını
Gözden kaybolan bir sis gibi
İşte uzaklardan görünüyor hala
Onun, sönük son izi.

Nadir Celil
4 Nisan 1998

BEKLEYİŞ

Beni göz ucuyla tanıdığın gibi sen
Bende seni sezerim uzak mesafelerden
O anda bir birine ilişir gözlerimiz
Bakışırız sessizce karşıdan karşıya biz
Bakışırız hicrandan şikâyet eder gibi
Neden birbirimize yabancıyız der gibi
Ne hasta bekler sabahı
Ne genç ölüyü mezar
Ne şeytan günahı
Seni beklediğim kadar.

Ünzile Recep

BAYRAM MEKTUBU

Bugün gene bayram anneciğim, on yıl önceki bir bayram
Bilirim nasıl özlemişsindir beni, yolumu beklemişsindir günlerce
Postacıdan mektup, rüzgârdan haber sormuşsundur ve uzun uzun düşünmüşsündür
Çocukluğumun o mesut bayram sabahlarını
Mendilimi, ipek kıravatımı, beni öpüp okşayışın gelmiştir aklına
Elbisemi giydirmek saçımı taramak istemişsindir
Tanrım seni kem nazardan saklasın deyip, dualar göndermişsindir
Çocukluğumun o mesut bayram sabahlarını, elini öpüşümü, anne deyişimi, canın çekmiştir.

Ünzile Recep

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği Okulu 23 Nisanı kutladı

Sağda:
Talebeler şiirlerini okurken

Aşağıda solda:
Karagöz ile Hacivat oyunu
- Mehmet Haliloğlu ve Selçuk Tosun'dan

Aşağıda sağda: Folklor ekibi

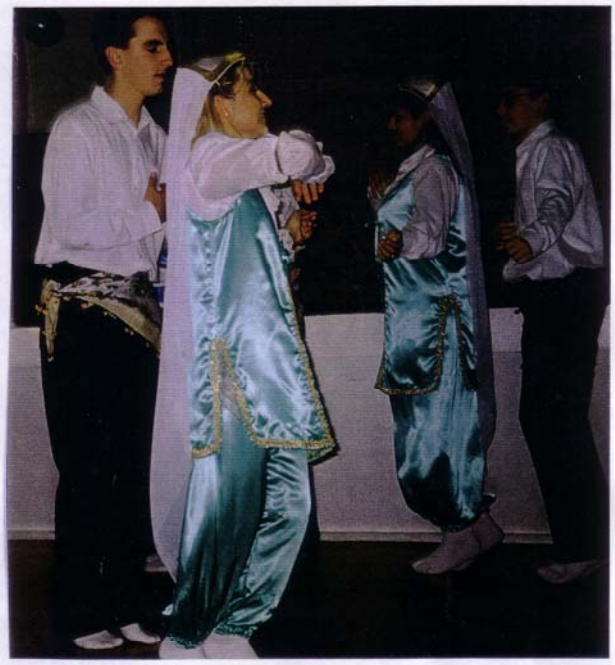

23 Nisan ve Kutlu Doğum Gününde halkımıza sunulan nefis yemekleri pişiren bayanlarımız

Soldan sağa:
Caide Haliloğlu,
Maide Arifoğlu, Sıdıka Sali,
Fatma Reşitoğlu, Fatma Koparan

Avustralya Batı Trakya Türkleri Derneği Okulu
4 Nisan 1998
Sağda: Toorak semtinde Cumartesi günleri eğitim gören bütün sınıflar bir arada

Altta solda: Derneğimiz okulunda görevli öğretmenler. Soldan: Ramazan Tırlı, Serhan Can , Melek Aşık, Duran Öz ve Mustafa Çavdar.

Yukarda sağda: Talebelere öğle yemeği hazırlayıp okulumuza maddi yardımda bulunmak için herkes zevkle çalışıyor. Önde, Öznur Güler yaptığı tatlıları satarken. Arkada BBQ ve kahve ocağını idare edenler görünüyor.

Solda: Çocuk velileri ve destekçilerinden bir grup. Ön sırada BBQ'ları hazırlayanlar mutludur. Niyazi Selimoğlu, İbrahim İbrahim ve Mehmet Halıloğlu.

B.T.T.D. Gençlik Kolu tanıtma gecesi, 7 Mart 1998. Yukarda solda: Gençlik Kolu görevlileri, soldan Sebahat İbrahim Seymur Fırıncıoğlu Müjde İbrahim Yasemin Memiş

Yukarda sağda: B.T.T.D. başkanı sayın Ahmet Hüseyin konuşmasında gençleri destekliyor.

Yukarda: Gençler pastayı keserken

Yanda: Gecenin diğer görevlileri gençleri destekleyici konuşmalarda bulunup çiçek sundular. Soldan: Rukiye İbrahim - Kadınlar Derneği başkanı, Sihem İmam Hüseyin - Basın Kolu görevlisi, Duran Öz - Din görevlisi.

Yanda:
28 Şubat 1998'de Derneğimizin hazırladığı eğlence gecesinde bina yenileme projesi tanıtımı yapıldı.

Avustralya'da Kına Gecesi
4 Nisan 1998
Yukarıda: Nuran Basırlı kına gecesinde güzel bindallı ve başlığı ile bir prensese benziyor.

Yukarda solda: Genç kızlar kınayı oynatırken.

Yanda: Ağlatıcı türkülerden sonra kına yakılıp para takıldı.

BAKIN HALİMİZE

Herkesin hali öyle bir tuhaf ki
İçime birden çöktü bir hüzün
Birden bulutlar karardı etrafı sardı hüzün
Aynı bir harp meydanı misali
Ama demek böyle şeyler oluyor insanlık hali
Herkesin gözlerine baktım kalmamış artık hiç sevgi
Hepimiz için geçen bu 28 sene söyleyin neydi?
Hepimiz çalışıp çabalamış senelerden beri
Hepimiz unutmuşuz geldiğimiz o yeri
Şimdi tanımıyoruz seni beni
Gelecekte çocuklarımıza bak nasıl bir örnek
Yıkılmadı yıkılmaz senelerden beri yaşattığımız bu dernek
Birlikte kurduk yine birlikte düzeltebiliriz
Her şey istekle olur yine birbirimizi yüceltebiliriz
Atatürk ve Dr. Sadık hep bizler için çalıştı
Çabaladı senelerden beri
Bu halimizi görseler der misiniz rahat eder ruhları
Söyleyen ne doğru söylemiş meğer
"Bir dostu affetmek bir düşmanı affetmekten sordur."
Ama bunu aramızda yapamıyacak insan
Zanetmiyorum yoktur
Hele bakın bir kere bu halimize
Gelin birlikte bir çare bulalım bu derdimize.
Ellerimiz henüz kopmadı biliyorum
Uzansak elele versek o eski sıcaklığı buluruz yine
Eski günlerdeki gibi güzel sözleri getiririz dile
Unutmayın ki birlikte kurduk yine birlikte düzeltebiliriz
Her şey arzu ile olur yine birlikte yüceltebiliriz.

Tijen İsmailoğlu
15 Mart 1998

(Rukiye İbrahim'in kızı olan Tijen ayni konu (derneğimiz) üzerindeki hislerini çok olumlu ve annesinden biraz daha değişik olarak şiirinde ifade ediyor.)

YIKMAYALIM AĞACI

Şu koskoca dünyada
Bir kısım Batı Trakya halkı
Zalimden zulümden kurtulmak için
Kalkıp ta.. Avustralya'ya gelmiş
Tabii ki yakası biraz genişlemiş
Anadan babadan vatandan ayrı
Sımsıkı sarılmışlar birbirlerine
Abi demişler abla demişler sevdiklerine
Kök salmışlar Prahran semtine.
Yıllarca toplu bir halde
Yaşamışlar kardeşçe
Kök salan koca ağaç kalmış Prahran'da
Dalları kopmuş gitmiş değişik semtlere
Ama koca ağacı hiç bir zaman unutmamışlar
Her zaman gelmişler ziyaretine.
Bir gün gelmiş bu dallar baş kaldırmış
Koca ağacı beyenmez olmuşlar
Sen artık yaşlandın çürüdün
Biz daha güçlüyüz daha tazeyiz deyip
Saldırmışlar koca ağaca
Yolmuşlar kalan dalını budağını
Vurmuşlar baltayı gövdesine
Zavallı ağaç o kadar sarsılmış ki
Hiç beklemiyormuş çocuklarından bunları.
Yıllardır bağrına bastığı
Yavrum deyip kucak açtığı
Her zaman yardımlarına koşup
Yaralarını sardığı
Bu dallara ne olmuştu
Sonunda Avustralya onları da mı bozdu?
Nerde kaldı halkımızın birliği
Nerde kaldı bizim sevgimiz saygımız
Bu koca ağaç yıllarını
Bugün bunları görmek için mi harcamış?
Yazık değil mi bizlere
Nerde insanlık nerde kardeşlik
Neden bu isyan neden bu zulüm
Yunanistanda insanlık yok diye
Gelmedik mi buralara?
Evimiz olunca cebimiz dolunca
Kimliğimizi böylesine nasıl yok ederiz
Prahran semtinde olan
Bu koca ağacı nasıl inkâr ederiz.

Rukiye İbrahim
15 Mart 1998

SAĞLIĞINIZ ve GÜZELLİĞİNİZ

Hazırlayan: ***Nejla İbrahim***
Güzellik uzmanı

Sevgili Okuyucular,

Bu sayımızda sizlere vücudun en hassas bölgesi olan göğüslerin bakımından bahsetmek istiyorum.
Göğüsler, sıkı ve dik durumda iken, gençliğin bitişinin habercisi olan sarkmalara karşı zamanında gereken önlemleri almalıyız.
İlk olarak göğüsleri güçlendirici bir krem kullanarak cildi hem nemli hem de esnek tutmalıyız. Sütyen kullanmak, göğüslerin dikliğini korumak için şarttır.
Özgürce salıverilmiş göğüslerin, doğal olarak iniverecekleri kuşkusuzdur. Spor yapanlar, daha geniş, yumuşak ve esnek askılı, özel sütyenler kullanmalıdırlar.

Zayıflamak göğüslerin bozulmasına neden olurmuş?
Zayıflama eğer çok çabuk gerçekleşmiş ise göğüslerde çatlamalar ve sarkma oluşabilir. Tedrici olarak zayıflamak ve diyet boyunce jimnastik yaparak, özel kremler kullanmak önemlidir. Göğüs kaslarını güçlendirmek, göğüslerin sıkılaşmasını sağlar. Özellikle yüzmek çok yararlıdır.

Hamilelik süresince göğüsler için ne yapmalı?
Hamile olunan andan itibaren dikkatli bir tutum içine girilmelidir. Çünkü hamilelik, sütlenme döneminde göğüsler için tehlikeli bir dönemdir. Aşırı gerilim göğüste dolgunlaşmaya yol açar, sıklık kaybolur ve çatlaklar belirir. Küçük göğüsler için tehlike daha azdır.

By: ***Bahar Peker***
Student

Dear Readers,

I am sixteen years of age and a highschool student. The reason I am writing this is because in the last two years I have dealt with friends doing drugs, wanting to commit suicide and feeling as if they are all alone. You might be thinking 'what a low life' but seriously most people at one stage have felt this way.

Another reason I am writing this is because recently someone close to me tried to kill themselves. It's really hard to deal with these situations, that is why you never get into them, and like me if anyone comes to you with a situation like this, scared, you simply comfort them, don't try and solve their problem. Because you could become part of the problem.
Try to convince them to seek professional help or speak to someone who might be able to help them overcome the situation they are in.

VEFAT

Salih Mehmetoğlu, yakalanmış olduğu şeker hastalığından dolayı felç geçirmiş ve bu rahatsızlığından kurtulamayarak 24 Nisan 1998 tarihinde akşam saat 10.00'da Melbourne'da Hakkın rahmetine kavuşmuştur.

Salih Mehmetoğlu 15-06-1936 da Gümülcine'ye bağlı Kozlukepir'de doğmuştur. Eşi ve oğlu ile birlikte 1971 yılında Avustralya'ya göç etmiştir. O tarihten beri Avustralya'da ikamet etmiş olan Mehmetoğlu evli ve bir çocuk babasıydı.

Merhuma Allahtan rahmet, geride kalan ailesine ve yakınlarına sabırlar dileriz.

Avustralya Batı Trakya Türkleri adına
Basın ve Yayın Kolu

TEŞEKKÜR

Babamızın vefatı üzerine yaşadığımız acılı günlerimizde bizleri yalnız bırakmayan, acılarımızı paylaşan, yardımlarını esirgemiyen bütün eş, dost, akraba ve herkese teşekkür ederiz.

Zeki, Şehime ve tüm Mehmetoğlu ailesi

TOPRAK

Dost dost diye nicesine sarıldım
Benim sâdık yârim kara topraktır
Beyhude dolandım boşa yoruldum
Benim sâdık yârim kara topraktır

Nice güzellere bağlandım kaldım
Ne bir vefa gördüm ne fayda buldum
Her türlü isteyim topraktan aldım
Benim sâdık yârim kara topraktır

Bütün kusurumu toprak gizliyor
Merhem çalıp yaralarım düzlüyor
Kolun açmış yollarımı gözlüyor
Benim sâdık yârim kara topraktır

Her kim ki olursa bu sırra mazhar
Dünyaya bırakır ölmez bir eser
Gün gelir Veysel'i bağrına basar
Benim sâdık yârim kara topraktır

Aşık Veysel

Yazan: ***Duran Öz***
A.B.T.T.Derneği
Din Görevlisi (İlahiyatcı)

KUTLU DOĞUM HAFTASI

20 Nisan Peygamberimizin miladi doğum günü olması nedeniyle, 25 Nisan 1998 tarihinde toplumumuz tarafından kutlandı. Bu kutsal gün, Diyanet İşleri Başkanlığımızın kararı ile 1989 yılından beri kutlanmaktadır. Diyanet İşleri Başkanlığımız böyle bir haftayı gülle temsil etmektedir. Peygamberimiz gül çiçeği ile temsil edilmiştir. İnsanlar sevdiği ile haşrolur. Burada insanların sevdiklerine bir gül hediye etmelerini ve birbirlerini sevmelerini vurguladık. 500 tane gül dağıttık. Hakikaten bütün İslam aleminde ve bizim ananelerimizde gül, çiçeklerin en güzeli olduğu için, Peygamberimiz (S.A.V.)'in bir sembolü olarak kabul edilmiştir ve bizim milletimizin ayrıca bir büyüklüğü vardır ki, onun büyüklüğüne hürmeten camilerimizi gül resmi ile tezyin etmemiştir. Gülün küçüğü lâle ile süslemiştir. Nitekim, Muhammed adı yerine de, bizim milletimiz, Mehmet adını kullanmaktadır. O'na hürmet etmek için O'nun küçüğü olarak, Mehmet, Mehmetçik demektedir.

Çocuk bayramında Peygamberimizi tanıtmak ve sevdirmeye çalışmak O'nun çocuklara verdiği önemi vurgulamamız gerektiriyor.
Çocukları çok seven ve geleceğe göre yetiştirilmesini isteyen Peygamberimiz bir savaşta çoculkarın iki ordu arasında kaldığını görünce haykırıyor "Çocukları öldürmeyin" diyor. Arkadaşları, onların düşmanların çocukları olduğunu söyleyince: "Düşman çocukları da olsa onlar bizden çok daha iyidir. Çocukları, kadınları, yaşlı insanları savaşta öldürmeyin, size saldıran olmadıkça hiç kimseyi öldürmeyin" diye söylüyor.

Çocuk bayramı kutlamasından hemen sonra üyelerimizin verdiği adak kurbanları ve maddi yardımlarla hazırlanan yemekler bu güne katılan misafirlere ikram edildi.
25 Nisanda toplumumuzla birlikte geçirdiğimiz günde emeği geçen bütün kardeşlerime teşekkür ediyor, hepinizin Kutlu Doğum Gününü tebrik ediyorum.

Hazırlayan: Raime İbrahim

YA RAB

Sana gelmek istiyorum
Beni kabul eyle Ya Rab
Bağışlarsın umuyorum
Beni kabul eyle Ya Rab

Tâ elestü bezminden beri
Yanarım içten içeri
Geldim sana dönmem geri
Beni kabul eyle Ya Rab

Sen bir kerim ben de mücrim
Muhammed'dir peygamberim
Gidecek yor,k başka yerim
Beni kabul eyle Ya Rab

Ne idim ben ah ne oldum
Aşkın ile doldum doldum
Bu cesede sığmaz oldum
Beni kabul eyle Ya Rab.

Aşağıda gördüğünüz mektup ve içindekiler Batı Trakyamızın Evros bölgesinden derneğimize postalanmış. Bu mektubu gönderenlere herhalde Yunanistan toprakları yetmiyor ki komşularından toprak almak istiyorlar. Almak istedikleri toprakların yeri biz Avustralya Batı Trakya Türklerine ait değildir. Bu yerleri ancak Türkiye Cumhuriyetinden alabilirler.

KIBRIS VE KÜÇÜK ASYA YUNAN TOPRAĞIDIR.

BÜTÜN TÜRKİYE YUNANİSTANIN BİR VİLAYETİDİR.

2 - BİR ARSLAN EVROSUN ELÇİSİ

3-YAŞIYORUZ GÖRMEMİZ İÇİN TÜRKİYEYİ BİR YUNAN HÜKÜMDARLIĞI ALTINDA.

4-ÖZGÜRLÜK ESİR KALMIŞ ÜLKELERE

5-HEDEF GAZETESİ
EVROSUN ASLANLARI.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΚΑΙ
Η ΜΙΚΡΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΔΑΦΗ.
ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΤΟΥΡΚΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΡΧΙΑ.

ΕΝΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙ
ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ
"ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΗΣ"

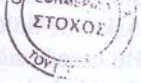

School building are in bad condition, but the Greek authorities do not allow the construction of new school buildings.

The qualified teachers who are sent to Western Thrace from Turkey in accordance with the Cultural Protocol signed between Turkey and Greece in 1968, could not get their working visas at the beginning of the academic year. This hinders the opportunity to provide to the minority students orderly education.

The assignments of these qualified teachers have been given by the Greek authorities not on the basis of need. They are appointed to the schools where they can be kept under close surveillance by the Greek authorities.

Minority students are to take their final examination in Greek language even on those subjects which are thought in Turkish throughout the year.

Members of the minority graduating from universities in Turkey cannot obtain recognition of the equivalence of their diplomas. Most of them cannot get permission to perform their professions.

4. Problems of an economic nature :

The economic indicators reveal that the situation of the members of the Turkish minority are worse than the rest of the Greek population. Western Thrace is the poorest and the least developed region in Greece, and this can be attributed largely to the deliberate negligence by the Greek authorities. The difference between the Greek and Turkish districts in terms of prosperity and living facilities is so evident that one can easily identify Greek districts with better roads and houses than adjacent Moslem ones.

Oppressive measures in the economic field are :

Members of the Turkish-Moslem minority are not allowed to sell and buy property freely.

The credit facilities are provided for the ethnic Greeks with the condition that they buy Turkish land or Turkish houses in Western Thrace while the members of the minority can not get credit they need to farm their lands which, in most cases, are their only means to earn their living.

They can not get permission for construction of new houses and repair their old homes.

They can not get permission to do their own businesses and perform their professions. There is a well-known case of a chemist who could not get permission to open a pharmacy even though he had completed all the necessary procedures properly and made his first application in 1982.

They face difficulties in getting driving and hunting licenses.

Their lands are subjected to expropriation from time to time. The Greek authorities have commonly cited the need to establish military bases, universities, industrial sites or open-air prisons in order to justify the expropriation of the most valuable and arable lands belonging to the members of the minority. But, it is usually observed that only a small portion of the expropriated lands are used for their stated purpose. That makes one think that this practice is a way to deprive the minority of the means necessary for survival and to force them to migrate.

Recently, Greek authorities attempted to expropriate about 6000 acres of land in Rodopi belonging to the members of the minority in order to built an open-air prison despite the fact that a court ruling was demanded for the land in question by the owners.

Land ownership has changed dramatically in Western Thrace since 1923. The minority members which

owned 84 percent of the land in 1923, now own only 20 percent of the land.

They are not recruited as civil servants. Except for a few ethnic Turks who are admitted to the municipality as cleaners, there is not a single member of minority who could get a job at higher positions in civil service.

4. Problems related to civil and political rights:

Seizure of Passports

The freedom to travel is restricted through arbitrary seizures of passports, sometimes returned to their holders only after many months. The fear that they would be deprived of their citizenship when they are abroad, restricts also the freedom of travel of the minority.

Restricted Zones

Severe restrictions are imposed on the freedom of movement of a great section of the Turkish Muslim Minority in Western Thrace. A large area of Western Thrace where about 30.000 minority members live, is a restricted zone. This practice is in force since the Second World War. A great number of Turkish Muslim villages and bigger centers of settlement including towns such as Ehinos (Pahin) are within this zone. The entrance to this zone is subjected to permission not only for foreigners but also for other minority members residing elsewhere. Inhabitants are restricted to live within an area of 30 kilometers. They have to carry special permit cards to leave the forbidden zone to visit Komotini or Xanthi in Western Thrace. They are cut off from the outside world and isolated from the rest of the minority.

Degrading Treatment

The members of the minority frequently experience degrading treatment by police. They are often threatened and live under police surveillance. The lawyers who represent the members of the Turkish minority are sometimes harassed by police.

Restrictions on the Political Rights :

Members of the minority must enjoy equal rights like the other Greek citizens in all fields, including the right to elect their own representatives to the Parliament. However, during the June 1989 and November 1989 general elections in Greece it is observed that some of the measures that had been taken by the Greek Government could have serious effects on the freedom to elect.

These measures included: the temporary closure of the Turkish-Greek border shortly before elections to avoid the Greek-citizens of Turkish ethnic origin returning to Greece to cast their votes; transfer of thousands of soldiers to Western Thrace to vote in an attempt to outweigh the ethnic Turks votes and to decrease the number of the ballot boxes in order to make the voting more difficult for the ethnic Turks.

The new election law.

Despite all these obstacles, the minority was able to send two independent deputies to the Parliament during the April 1990 elections. However, immediately after the general elections, amendments to the Election Law rendered nearly impossible the chance for independent candidates from the minority to be elected.

The major aspect of the new Greek Election Law is that it brings the requirement of obtaining a minimum three percent of the total votes cast country-wide by political parties as well as by

independent candidates to be elected. It is obvious that an independent candidate who runs from one single electoral district will not be able to secure the three percent threshold required and consequently will not be elected even if he receives the majority of the votes in his district.

At least 200 000 votes are necessary in order to pass the three percent threshold. But, in the constituencies of Western Thrace, even the total number of the registered voters are below this number. Considering that the total number of the Turkish minority is around 120 000, three percent threshold requirement makes it absolutely impossible for the minority to sent independent representatives to the Greek parliament in the next general elections. After the introduction of this new electorate system, it becomes clear that the minority will never be able to send independent representatives to the Parliament.

As the past experiences have shown independent representatives can articulate the problems of the minority better than a representative who is a member of a certain political party. Now, with this electorate law, the minority lost its most important leverage in its struggle to live as equal Greek citizens. It is clear that this law has the aim of hindering the independent list movement in Western Thrace which make it possible for the minority to sent independent representatives to the Parliament.

This new Greek Election Law has no peers among the democratic countries with regard to its provisions that require nation-wide threshold for an independent candidate who is running the elections in an electorate district without affiliation to any party or political organisation.

Freedom of Expression and Press

Even though the minority is allowed to publish their own newspapers and magazines in Turkish, the Greek authorities do not permit the newspapers, magazines and books published in Turkey to enter into Greece.

Furthermore, Turkish television and radio broadcasts are jammed by the Greek authorities. The journalists who works for the Turkish language newspapers, are usually subjected to pressures from the Greek authorities. Many of them are taken to court for the articles they publish especially the ones who criticize the Greek government.

Destruction of the cultural heritage.

Greek authorities pay no respect for the Turkish cultural heritage and leave the monuments and sites the Ottoman period to self-destruction.

The territories which belong to Greece today was under the rule of the Ottoman Empire for hundreds of years. As a result, today there are many Turkish historical buildings, mosques and monuments in Greece, especially in the Western Thrace region. It is observed with regret that the Greek authorities, forgetting to consider these historical works as the common heritages of mankind, are indifferent towards them. They are somehow left to the destruction of climatic conditions. In the Alexsandropoiis region all the Muslim monuments with the exception of a mosque, have been destroyed. In other regions of Greece the situation is no different. The Poþpoþ Shrine in Komotini which dates back to 1390's was demolished in December 1989 by the Greek authorities with the argument that the Shrine was about to collapse and it was a danger for the public. But although it had already been longtime since its demolition, there is not still a serious attempt to restore the Shrine. As it can be seen, Greece appears to be determined to take all measures to undermine the status of the Turkish muslim minority in Western Thrace established by international treaties.

The brief description of a very blatant case of the violations of the rights of the Turkish Muslim Minority at both collective and individual level ends here. All these violations are taking place in a country which is a CSCE participating state, a member of the EC and the Council of Europe. We

believe that these violations should be brought to an end. But we note with concern that there is no indication today which could be considered as an improvement of the situation in Western Thrace.

Turkey has no intention to create a minority problem for Greece. She only wants to see the minority to enjoy from all of its rights recognised by international treaties and to live in peace as equal Greek citizens in Western Thrace.

We firmly believe that Greece, in line with its obligations undertaken on international level should be urged to take measures in order to restore the rights and freedom of the Turkish Minority in Western Thrace.

The status of the Turkish minority living in Western Thrace, Greece is recognised and protected by the Lausanne Peace Treaty of 1923 , the other international documents such as European Convention for Human Rights and Helsinki Final Act as well as the Greek Constitution .

In breach of its international obligations and its own Constitution, for years Greece has been pursuing discriminatory policies against the Turkish minority in every aspect of their lives. They cannot get permission to repair their houses, they cannot perform their professions, they cannot get driving licenses, they cannot be sure of their security, their cultural heritage is destroyed.

However, repressions they face in the field of education and religion particularly affect the lives of the minority members.

The members of the minority lack the opportunity to educate their children properly. School buildings are in bad condition and it is not allowed to construct new school buildings. The minority students have to use text books which are prepared not only according to education programmes of 1951 but also physically old and worn-out. Qualified teachers are scarce.Minority student are to take their final exams in Greek even on subjects that are thought in Turkish throughout the year. Greek authorities introduced an entrance examination for the Turkish Lycees. So only limited number of students are admitted to Turkish schools, and nearly 70 percent of the minority students are send to Turkey for education by their families.

The members of the Turkish muslim minority do not enjoy full freedom of religion. Religious Institutions such as the office of the "Mufti" (the religious leader of the Turkish - Muslim minority) and pious foundations "wakfs" are of fundamental importance to the existence of the minority as a community. These institutions are primary targets for the Greek authorities as they use all possible means to eliminate the role and influence of the minority in electing their mufti and the directors of their wakfs. With the introduction of new legislation recently, the principle of election has been abandoned altogether. By presidential decrees, one concerning the Mufti promulgated on 25 December 1990, on Christmas day, and another promulgated on 3 January 1991 the Greek authorities have taken over the authority to nominate and appoint the Mufti and the directors of the Wafks.

These oppressive Greek policies clearly has the aim of assimilation or in cases where it is not possible, totally to get rid of the minority which is regarded as a threat to the integrity of Greece . To this end, the members of the minority are compelled to emigrate from the region, even forced to leave the country.

To some extend Greek authorities are successful in this policy, despite the fact that the population growth rate of the minority is around 2.5 percent, today the Turkish population in the region still retains the same level it had in the 1920's. There should today have been at least 500.000 Turks in Western Thrace instead of the current 120.000.

See inside of back cover the last info.

Avustralya dışındaki

Batı Trakya Türklerine

Hiçbirimiz dışta değiliz. Hepimiz içiçeyiz. 21. asra girerken, Batı Trakya Türkleri'nin insanca yaşama haklarına engeller koyanlara karşı, yaptıklarının yanlış ve insan haklarına aykırı olduğunu anlatmak hepimizin ortak görevidir.

Dünyanın bir bölümünde yaşayan Batı Trakya Türkleri'nin sesinden biri olan ELELE yayın organında sizlerin de kalplerini duymak isteriz.

Batı Trakya Türklerine ait olan yazılarınızı Elele dergimizde yayınlamak bizleri son derece mutlu edecektir

Memet İ-H.